

14. Tema cântărilor Worship moderne

Tatăl nu se bucură de nimic mai mult decât de Fiul Său. Peste El s-au deschis cerurile în mod repetat și un glas a spus: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea” (Matei 3.17; 17.5; compară cu 2 Petru 1.17). Fie că este vorba de un serviciu divin sau de Praise-&-Worship-Event, întrebarea rămâne aceeași: A fost Fiul, bucuria cerului, înălțat în fațetele și frumusețile Sale? Nu cumva multe texte se opresc la suprafață și abia dacă diferă? În loc de Hristos, nu cumva mai degrabă unele dintre aceste cântece de „închinare” ne au pe noi înșine ca temă? Chiar și pocăința, ca în cântecul „Be Magnified”¹ („Fii mărit”), sau rugăciunile, ca în cântecul „A pure Heart”² („O inimă curată”), pot fi justificate la locul lor, dar nu au nimic de-a face cu închinarea creștină tipică.

Ar putea Tatăl să privească la acest sau acele Praise-&-Worship-Event și să vadă cu bucurie câți tineri s-au bucurat de Fiul? Cum au făcut cu toții un pas înapoi în fața gloriei acestui Fiu, sau cel puțin s-au smerit și și-au văzut propriile vieți în judecata de sine? Unde, în prezența lui Dumnezeu, s-a recunoscut: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor” și, mai departe, „Sunt un om cu buze necurate” (Isaia 6.3,5)? Unde nimeni nu a vrut să fie în prim-plan, exprimând: uite cât de bine pot să cânt, ce trupă grozavă am, cât de dumnezeiești sunt cântecele mele, ce efecte mișto putem crea pe scenă etc.? Unde nimeni nu vrea să se glorifice pe sine, ci doar pe Tatăl și pe Fiul prin puterea Duhului Sfânt? Este acest obiectiv realizabil, dacă toți ochii și urechile sunt ațintite asupra unei trupe creștine? Chiar dacă trupele susțin că nu este vorba doar de un concert frumos, trebuie să recunoaștem că o trupă va atrage întotdeauna mai întâi atenția asupra ei.

Dacă era vorba cu adevărat numai de glorificarea lui Dumnezeu, de ce nu se pune măcar formația în fundul unei săli? Orice adept al Praise-&-Worship cu siguranță dă din cap la această sugestie. Dar aceasta arată că este vorba de ceva mai mult decât „numai” glorificarea lui Dumnezeu. Este foarte frumos să privești pe cineva cum se mișcă, cum se exprimă, etc. - toate lucruri care nu sunt rele în sine, dar care nu își au locul în închinarea adusă Tatălui și Fiului.

Cunoaștem și cântece precum „Holy, Holy, Holy” („Sfânt, Sfânt, Sfânt”) (compară cu Isaia 6.3) care se cântă la aceste Events. Dar se potrivește oare mediul în care se țipă, fetele tinere țipă și vedeta pop creștină urcă pe scena cu atmosfera extrem de serioasă și sfântă în care se afla Isaia când a rostit aceste cuvinte? Isaia a exclamat cu capul plecat: „Vai de mine! pentru că sunt pierdut; pentru că sunt un om cu buze necurate...; pentru că ochii mei L-au văzut pe Împăratul, pe Domnul oștirilor!” (Isaia 6.5). Această celebrare a idolilor și a propriilor sentimente este departe de experiența lui Isaia, dacă nu chiar complet opusă.³

---

¹ Vezi <<https://genius.com/Don-moen-be-magnified-lyrics>> [Acces: 09.01.2021]

² Vezi <<https://genius.com/Eulito-doinog-a-pure-heart-annotated>> [Acces: 09.01.2021]

³ Este adevărat că închinarea nu se referă tocmai la preocuparea noastră cu păcatelor noastre. Cu toate acestea, acest duh din Isaia 6.5 ar trebui să ne caracterizeze întotdeauna. Pentru a ne închina lui Dumnezeu în mod

Dacă ne strângem laolaltă ca adunare și avem un timp de închinare, atunci, bineînțeles, trebuie să fim pătrunși de prezența sfântă a lui Dumnezeu, altfel nici aceste momente de închinare nu sunt pentru bucuria și onoarea lui Dumnezeu. Apoi, oricât de evlavioase ar fi cântările, pe care le cântăm - fără muzică rock, desigur -, s-ar putea să stăm decent, să nu folosim instrumente de acompaniament etc., și totuși să fim cu gândurile complet în altă parte. Adevărata inimă a închinării este Hristos - pe El trebuie să Îl aducem înaintea lui Dumnezeu; de El se bucură Tatăl, iar dacă împărtășim bucuria Tatălui pentru Fiul Său, atunci vom experimenta ceea ce este scris în 1 Ioan 1.3,4: „Și anume, părtășia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său Isus Hristos. Și vă scriem aceste lucruri ca bucuria voastră să fie deplină.”

Bucuria este atunci „deplină” nu pentru că am avut o „petrecere nemaipomenită cu Isus”, ci pentru că am experimentat ce Fiul deosebit are Dumnezeu și ce înseamnă să ai părtășie cu Tatăl și cu Fiul. Aceasta este o bucurie deplină!

Conținutul cântărilor Worship moderne

Dacă ne preocupăm cu conținutul cântecelor Worship, se observă că textul cântecelor trece foarte des pe planul secund - își pierde efectul dacă cântecul ar fi cântat cu o melodie convențională, fără instrumente de acompaniament. Este dificil să cânti cu ei, pentru că oricum se aude numai formația. De cele mai multe ori, însă, textele sunt proiectate pe perete. Conținutul propriu-zis poate fi adesea rezumat în câteva afirmații. Se folosesc frecvent texte în limba engleză, anumite cuvinte fiind folosite cu preferință (*majesty, reign, glorify* etc.).

Cele mai multe cântece Praise-&-Worship se bazează foarte mult pe repetiție și, la fel ca mantrele din mistica orientală, sunt menite să ducă la delir și transă. De exemplu, în cântecul „Celebrate, Jesus, Celebrate”, cuvântul *celebrate* se repetă de 27 de ori. Prin aceasta acest cântec ajunge repede să fie un șlagăr, dar închinarea „inteligentă” („rugăciunea cu mintea” sau „cântarea de laude cu mintea”; 1 Corinteni 14.15) arată cu siguranță altfel. Închinarea, care este plăcută lui Dumnezeu, este, de fapt, întotdeauna legată mai întâi cu jertfa lui Hristos. Despre aceasta, în multe cazuri, nu se aude nimic în cântecele Worship moderne - aproape nicio cântare nu se ocupă cu adevărat de suferința profundă a lui Hristos și de sentimentele Sale. Nu jertfa propriu-zisă se află în prim-planul Worship-ului modern comun, ci mai degrabă gloria creatoare a lui Dumnezeu; în cel mai bun caz, este vorba încă de mulțumire pentru răscumpărare și, mai ales, pentru tot ceea ce a primit omul. Dar Dumnezeu ca și Creator, Susținător și Mântuitor era cunoscut credincioșilor și în perioada Vechiului Testament. Acest lucru nu este tipic creștin. Prin urmare, după cum am văzut deja, „închinarea în ... adevăr”, conform cu ceea ce Dumnezeu a descoperit despre Sine, este altceva.

---

colectiv, trebuie neapărat să ne prezentăm personal în fața lui Dumnezeu acasă și acolo să mărturisim și să judecăm tot ceea ce nu se potrivește în prezența sfântă a lui Dumnezeu.

De fapt, multe cântece pot fi cântate doar de cineva care trăiește în Împărăția de o mie de ani - dacă ne gândim la numeroasele cântece în care Domnul Isus este numit „Împăratul meu”. Aceste texte nu se potrivesc cu revelația lui Dumnezeu pentru un creștin, sau în orice caz sunt departe de ea. Bineînțeles că Domnul Isus este un Împărat. El este chiar Împăratul împăraților și Domnul domnilor și, cu toate acestea, nu există niciun pasaj în Noul Testament în care creștinii se adresează Domnului lor ca Împărat. Acest termen pare să fie rezervat pentru poporul lui Israel din viitor, care în viitor va fi într-adevăr condus de Împăratul-Mesia al lor. Ne vom ocupa cu acest subiect mai în detaliu în cele ce urmează.

Exemple de cântări Worship moderne

Să luăm cântecul „Because of who you are”⁴ de Vicki Yohe. În afară de faptul că în acest cântec de nouăsprezece ori – chiar dacă cu câteva variante - se spune: „Mă închin Ție, Doamne”, și tot de nouăsprezece ori: „pentru ceea ce ești Tu”, există doar următorul text, care ar trebui să fie motivul închinării:

Jehovah Jireh, my provider

[Jehova Jireh = Domnul va purta de grijă – Așa L-a cunoscut Avraam pe Dumnezeu: Cel care mă îngrijește]

Jehovah Nissi, Lord You reign in victory

[Jehova Nissi = Domnul, steagul meu – așa L-a cunoscut Moise pe Dumnezeu: Doamne, Tu domnești în biruință]

Jehovah Shalom, my Prince of Peace

[Jehova Shalom = Domnul este pace – așa L-a cunoscut Ghedeon pe Dumnezeu: Prințul păcii mele]

Trei propoziții cu conținut adevărat într-un cântec cu treizeci și unu de rânduri.

Iar în ceea ce privește acest conținut, el nu coincide cu modul în care Dumnezeu S-a revelat astăzi mult mai deplin. Însă am văzut deja că noi trebuie să ne închinăm în adevăr. Acest lucru implică faptul că trebuie să luăm în considerare relația în care suntem aduși. Iar această relație este foarte diferită de cea a lui Avraam, Moise și Ghedeon. Închinarea trebuie să fie în concordanță cu revelația pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o *astăzi* și să se potrivească cu relația de copii și fii în care El *ne-a* adus. Închinarea creștină depășește cu mult închinarea din Vechiul Testament.

Deși cuvintele nu sunt greșite, astfel de cântece nu corespund cu ceea ce ni s-a revelat despre Dumnezeu în timpul nostru. Pentru noi, Dumnezeu nu este Dumnezeul legământului, Iahve, ci Tatăl, în Domnul nostru Isus Hristos.

---

⁴ Vezi <<https://www.songtexte.com/songtext/vicki-yohe/because-of-who-you-are-bbb21aa.html>> [Acces: 09.01.2021]

Imaginează-ți că ești de profesie *Business Director* (director de afaceri). Stai la masă cu copiii tăi și aceștia îți se adresează cu „domnule director”. Nu ar fi greșit, până la urmă ai acest titlu. Dar ai fi fericit? Nu te-ai gândi: Nu știu copiii că eu sunt tatăl lor? Nu le-am spus asta clar? Sau nu se simt ca și cum ar fi copiii mei? Apostolul Ioan scrie despre aceasta: „Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și *ne-a dat pricepere, ca să Îl cunoaștem pe Cel adevărat*” (1 Ioan 5.20).

Sau să luăm cântecul „Bless the Lord o my soul”⁵ („Binecuvântează pe Doamnel, o, sufletul meu”) („Zece mii de motive”). Aici, în versiunea germană:

<p>Refrain <i>Komm und lobe den Herrn, meine Seele sing, bete den König an!</i> <i>Sing wie niemals zuvor, nur für Ihn und bete den König an!</i></p> <p>Ein neuer Tag und ein neuer Morgen und wieder <i>bring ich</i> Dir mein Lob. Was auch vor mir liegt und was immer auch geschehen mag – lass <i>mich noch singen</i>, wenn der Abend kommt!</p> <p>Refrain Komm und lobe den Herrn, meine Seele sing, bete den König an! Sing wie niemals zuvor, nur für Ihn und bete den König an!</p> <p>Du liebst so sehr und vergibst geduldig, [im Original: You're rich in love And You're slow to anger; Anspielung auf 2. Mose 34,6] Schenkst Gnade, Trost und Barmherzigkeit. Von Deiner Güte <i>will ich immer singen</i> – zehntausend Gründe gibst Du mir dafür!</p> <p>Refrain <i>Komm und lobe den Herrn, meine Seele sing, bete den König an!</i> <i>Sing wie niemals zuvor, nur für Ihn</i></p>	<p>Refren <i>Vino și laudă pe Domnul, sufletul meu cântă, adoră pe Împăratul!</i> <i>Cântă, ca nicicând înainte, numai pentru El, Și adoră pe Împăratul!</i></p> <p>O nouă zi și-o nouă dimineată Și iar-și 'Ți-<i>aduc</i> lauda mea. Orice-ar veni și-orice s-ar întâmpla Lasă-mă să <i>cânt încă</i>, când vine seara!</p> <p>Refren <i>Vino și laudă pe Domnul, sufletul meu cântă, adoră pe Împăratul!</i> <i>Cântă, ca nicicând înainte, numai pentru El, Și adoră pe Împăratul!</i></p> <p>Tu iubești așa de mult și ierți cu răbdare [În original: You're rich in love And You're slow to anger; aluzie la Exodul 34.6: „încet la mânie și bogat în îndurare”] Dăruiești har, mângâiere și îndurare. Despre bunătatea Ta <i>vreau să cânt mereu</i> – Zece mii de motive îmi dai pentru aceasta.</p> <p>Refren <i>Vino și laudă pe Domnul, sufletul meu cântă, adoră pe Împăratul!</i> <i>Cântă, ca nicicând înainte, numai pentru El, Și adoră pe Împăratul!</i></p>
---	---

⁵ Vezi <<https://genius.com/Matt-redman-10000-reasons-bless-the-lord-lyrics>> [Acces: 09.01.2021]

<p><i>und bete den König an!</i></p> <p>Und wenn am Ende die Kräfte schwinden, wenn meine Zeit dann gekommen ist, <i>wird meine Seele Dich weiter preisen, zehntausend Jahre und in Ewigkeit!</i></p> <p>Refrain <i>Komm und lobe den Herrn, meine Seele, sing, bete den König an! Sing wie niemals zuvor nur für Ihn und bete den König an!</i></p>	<p>Și când la urmă puterile dispar Când mi-a venit timpul meu, <i>Sufletul meu va continua să Te laude, Zece mii de anii și în veșnicie!</i></p> <p>Refren <i>Vino și laudă pe Domnul, sufletul meu cântă, adoră pe Împăratul! Cântă, ca nicicând înainte, numai pentru El, Și adoră pe Împăratul!</i></p>
--	--

De cel puțin 18 ori aici se spune, sub o formă sau alta, că sufletul meu trebuie să cânte, să laude sau să se închine. Întrebăm din nou: Este aceasta închinare în duh și adevăr, așa cum caută Tatăl? Credincioși vor adora pe Împăratul în Împărăția de o mie de ani. În contrast cu cele 18 repetări, că eu mă închin Domnului, justificarea pentru aceasta este foarte sărăcăcioasă: iubirea, iertarea, harul, mângâierea, mila și bunătatea sunt enumerate pe scurt o singură dată, fără să se precizeze în ce constă iubirea, care este în primul rând baza iertării, în ce s-a dovedit harul, cum arată mângâierea și ce nenorocire a făcut necesară mila, iar dintre cele zece mii de motive pentru bunătate, nici măcar unul singur nu este menționat în mod explicit cel puțin o dată.

Sau cântarea „The Ancient of Days”⁶:

<p>Blessing and honor, glory and power be unto the Ancient of Days; from ev'ry nation, all of creation bow before the Ancient of Days.</p> <p>Every tongue in heaven and earth shall declare your glory, ev'ry knee shall bow at Your throne in worship; You will be exalted, O God, and Your kingdom shall not pass away, O Ancient of Days.</p>	<p>Laudă (de fapt: binecuvântări) și onoare, glorie și putere să fie pentru Cel Bătrân de zile; din fiecare națiune, din toată creația să se închine înaintea celui Bătrân de zile.</p> <p>Orice limbă din cer și de pe pământ să vestească slava Ta, fiecare genunchi să se plece în închinare înaintea tronului Tău; Tu vei fi înălțat, O, Dumnezeuule, și Împărăția Ta nu va trece, O, Cel Bătrân de zile.</p>
---	---

⁶ Vezi <<https://genius.com/The-insyderz-ancient-of-days-lyrics>> [Acces: 09.01.2021]

Your kingdom shall reign over all the earth, sing unto the Ancient of Days; for none can compare to Your matchless worth, sing unto the Ancient of Days.	În Împărăția Ta vei domni peste tot pământul, cântați Celui Bătrân de zile; căci nimeni nu se poate compara cu Tine în valoarea Ta de neegalat, cântați Celui Bătrân de zile.
---	--

Acest cântec se referă la Daniel 7, unde Îl găsim pe Domnul ca „Cel Bătrân de zile”, cum El exercită judecata și preia domnia. Și acest cântec va putea fi cântat de credincioșii din Împărăția de o mie de ani, dar creștinii credincioși au relații total diferite cu Dumnezeu. Ei știu că nu toate națiunile Îi pot aduce glorie în acest moment.

Să ne amintim încă o dată că modul în care ne închinăm nu este opțional. Pentru timpul nostru este valabil: „Cei ce I se închină trebuie să I se închine în duh și în adevăr” (Ioan 4.24). Există aici un „trebuie” sfânt.

Vrem acum să privim o a treia cântare cunoscută și să deducem unele gânduri din ea: „Komm, jetzt ist die Zeit, wir beten an”⁷.

Komm, jetzt ist die Zeit, wir beten an. Komm, jetzt ist die Zeit, gib Ihm dein Herz. Komm, so wie du bist, und bete an. Komm, so wie du bist vor deinen Gott. Komm. Jede Zunge wird Dich bekennen als Gott. Jeder wird sich beugen vor Dir. Doch der größte Schatz bleibt für die bestehn, die jetzt schon mit Dir gehn.	Vino, acum e timpul, noi ne-nchinăm. Vino, acum e timpul, dă-I inima ta. Vino, așa cum ești, și te închină. Vino, așa cum ești, înaintea Dumnezeului tău. Vino. Orice limbă Te va mărturisi ca Dumnezeu. Fiecare se va pleca înaintea Ta. Însă comoara cea mai mare rămâne pentru aceia Care merg deja acum cu Tine.
--	--

Ca *un* aspect al închinării menționat aici este dăruirea inimii proprii Domnului, adică să te devotezi Lui. Ideea că adevărata devotare și ucenicie este închinarea propriu-zisă nu este nouă; am menționat aceasta deja pe scurt în introducere. Uneori auzim afirmații în acest context precum „închinarea de 24 de ore” sau „închinarea este un stil de viață”.

Aceasta corespunde într-adevăr cu învățătura din Romani 12.1, că noi trebuie să ne aducem trupurile noastre ca o „jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu”, însă cu regret următorul aspect este trecut cu vederea: când este vorba de „închinarea plăcută lui Dumnezeu”, noi

⁷ Vezi <<https://genius.com/Feiert-jesus-komm-jetzt-ist-die-zeit-wir-beten-an-lyrics>> [Acces: 09.01.2021]

aducem ceea ce Dumnezeu a prevăzut ca potrivit pentru Sine și care nu numai că este fără cusur sau slăbiciune, dar Îl și satisface în cel mai înalt grad. Această înălțime o găsim numai în jertfa Domnului Isus și în slava Sa, așa cum ea este revelată astăzi. Jertfa vieții noastre, dimpotrivă, nu va atinge niciodată această înălțime; ea va fi întotdeauna însoțită de slăbiciune, dar jertfa lui Hristos niciodată nu va fi așa.

O altă afirmație fatală se găsește în partea a doua a primei strofe. Și în acest mod de gândire este o învățătură care se întâlnește mai ales în mediul mișcării Praise-&-Worship. Chemarea la închinare este urmată de chemarea de a veni înaintea Dumnezeului său așa cum tocmai ești. Deci, această afirmație își are justificarea dacă ținem cont de faptul că nu trebuie să ne mascăm personalitatea sau să ne arătăm mai întâi meritele (așa cum se întâmplă adesea în cazul oamenilor). De asemenea, este adevărat că o persoană neconvertită, așa cum este ea, poate veni la Hristos prin pocăință și credință pentru a scăpa de povara sa; dar atunci acest lucru nu are absolut nimic de-a face cu închinarea. Nu se poate aduce închinare nici ca păcătos, nici ca și creștin cu păcatul nejudecat!

Pentru ca închinarea să fie adevărată, toate absurditățile, tot ceea ce tulbură relația noastră cu Domnul, *trebuie* să fie eliminate. Este complet contrar mărturiei biblice să crezi că - indiferent de starea în care se află, indiferent de cât de sănătoasă este viața de credință a cuiva în acest moment și de cum arată relația sa cu Domnul – s-ar putea aduce „un pic de închinare, și Dumnezeu va fi mulțumit”. Să nu ne lăsăm înșelați, Dumnezeu nu Se lasă batjocorit!

Să ne uităm și la ordine: Mai întâi vine solicitarea: „vino să ne închinăm” și abia apoi solicitarea: „Dă-i inima ta”. - Indiferent la ce s-a gândit autorul cântării cu aceasta din urmă, fie că s-a gândit la convertire sau la devotament, ordinea ar trebui să fie exact inversă.

Deci, să fim prudenți. Simplul fapt de a spune „Ne închinăm acum” nu înseamnă că este cu adevărat așa, și nici nu garantează că ceea ce se cântă este cu adevărat ceea ce și Dumnezeu înțelege că este închinare.